

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1035 10 tháng 5 năm 2015

Quán Thông

*Quán thông đời đạo qui giếng mới
Rõ lẽ Trời ban chịu quả nhồi
Luyện tiếc tình Trời xây dựng tiến
Thực hành chơn pháp tiến từ hồi*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 17/8/2005 đến 23/08/2005

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phản câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Thực hành siêng năng có lợi ích gì không?
- 2) Mình đạo giúp đời có được không?
- 3) Đời đạo song tu tiến triển bằng cách nào?
- 4) Chuyển đến nơi nào?
- 5) Tu đến lúc nào mới hết tu?
- 6) Niệm Nam Mô A Di Đà Phật đến lúc nào mới hết niệm?
- 7) Tâm đường tiến hóa bằng cách nào?

<p>1) San Diego, 17-08-2005 7: 45 AM <i>Hỏi: Thực hành siêng năng có lợi ích gì không?</i></p> <p>Đáp: Thừa thực hành siêng năng rất hữu ích</p> <p>Kệ: <i>Thực hành duyên lành quý tận độ Trời ban thanh điển chuyển từ tâm Qui nguyên thanh nhẹ Trời ban phước Học hỏi vô cùng tự tiến xuyên</i></p>	<p>2) San Diego, 18-08-2005 7: 57 AM <i>Hỏi: Minh đạo giúp đời có được không?</i></p> <p>Đáp: Thừa minh đạo giúp đời thực tế hơn</p> <p>Kệ: <i>Đời đạo song tu tiến triển hoài Chuyển hóa thâm sâu quý tướng Trời Khai triển vô cùng thanh tịnh tốt Qui nguyên thiên giác tự minh đường</i></p>
<p>3) San Diego, 19-08-2005 8 : 06AM <i>Hỏi : Đời đạo song tu tiến triển bằng cách nào?</i></p> <p>Đáp: Thừa đời đạo song tu đồng tiến triển</p> <p>Kệ: <i>Phát triển vô cùng tự tiến xuyên Thành tâm tu luyện do Trời Phật Pháp lý phân minh đường tiến xuất Thành tâm học hỏi chuyển đến nơi</i></p>	<p>4) San Diego, 20-08-2005 8: 30 AM <i>Hỏi: Chuyển đến nơi nào?</i></p> <p>Đáp: Thừa chuyển đến mục đích</p> <p>Kệ: <i>Chuyển đến an vui thành tâm giải Duyên đẹp tâm lành xoay chuyển đến Cơ hội duyên lành trong gặp gỡ Khai thông đời đạo tiến từ giờ</i></p>
<p>5) San Diego, 21-08-2005 5: 41 AM <i>Hỏi: Tu đến lúc nào mới hết tu?</i></p> <p>Đáp : Thừa tu liên tục đến vô cùng tận</p> <p>Kệ : <i>Duyên lành đời đạo xét phân minh Rõ lẽ Trời ban tự cứu mình Giải nghiệp thân hành trong cuộc sống Thành tâm tu luyện tự phân tâm</i></p>	<p>6) San Diego, 22-08-2005 3 : 56 AM <i>Hỏi : Niệm Nam Mô A Di Đà Phật đến lúc nào mới hết niệm?</i></p> <p>Đáp: Thừa niệm Nam Mô A Di Đà Phật là niệm liên tục khi rảnh rỗi</p> <p>Kệ: <i>Thực hành niệm Phật sống an yên Giải tỏa uất khí khi động loạn Chuyển hóa thâm sâu đường trung đạo Bền tâm tu tiến giải tâm phiền</i></p>
<p>7) San Diego, 23-08-2005 4: 05AM <i>Hỏi: Tầm đường tiến hóa bằng cách nào?</i></p> <p>Đáp: Thừa tầm đường tiến hóa bằng cách thực hành pháp môn</p> <p>Kệ: <i>Qui y Phật pháp triển miên hành Giải tỏa phiền ưu tự cứu mình Khai triển tâm thân qui một mối Thành tâm tu tiến giải tâm phiền</i></p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Khuyên Con

Cha khuyên con trẻ hàng ngày
Tự lo tu sửa vui vầy cảm giao
Những lời Cha dạy đối trao
Con chưa thức giấc khó vào nội tâm
Xác thân tạm bợ khó tầm
Nay con đã có siêu âm cảm hòa
Tình đời tình đạo hát ca
Hồn con rung cảm chan hòa tình thương
Xét con tự thức đo lường
Trong con có sẵn những đường phải đi
Khai thông tự thức hợp thì
Duyên Trời duyên Phật đã ghi trong lòng
Pháp tu khai mở nhịp vòng
Khai tâm mở trí tự tòng thiên cơ
Cảnh đời diễn tiến giấc mơ
Nay không mai có thờ ơ chẳng còn
Đức tin phải giữ vẹn toàn
Thiên cơ Cha giữ mỗi mòn chờ con
Cộng đồng sông biển núi non
Thiên tai bất trắc tâm con vững vàng
Cảm thanh khai mở muôn màn
Tạo trực uất khí khó an cõi lòng
Cảnh Trời thanh thản trong trong
Mặt Trời ban chiếu tận lòng thế sanh
Chẳng còn mê chấp cạnh tranh
Lưu thanh khứ trực thực hành đến nơi
Công khai diễn tiến tự rời
Tuy đời là tạm nơi nơi thực hành
Cha đang phá luật giới ranh
Mong con giải thoát thực hành cùng Cha
Tình thương mến cảm chan hòa
Qui không mới rõ tình ta tình người
Ánh trăng thanh nhẹ vui cười
Con yêu cảnh đẹp con lười ích chi ?
Con ơi ! Chơn pháp nhu mì
Giúp con tự giải sân si ra ngoài
Sửa mình mới rõ chơn tài
Minh tâm kiến tánh sửa sai tiến lần
Con ơi ! Đóng góp một phần
Tâm con thanh tịnh sớm gần Phật Tiên
Chớ nên loạn động triền miên
Nghiep tâm gia nặng khó yên khó hòa
Mong con sớm thoát ý tà

Hương về thanh nhẹ chan hòa tình thương
Phật Trời thực hiện tạo gương
Sông mê bến giác khai đường độ sanh
Chung qui cũng phải thực hành
Thương yêu tha thứ quyền năng trong người
Thức tâm thật sự vui cười
Biển yêu sẵn có người người hướng tâm
Địa linh chẳng khỏi phải tâm
Trong con sẵn có tình thâm đạo đời
Ra vô hít thở chẳng rời
Tình Cha sống động nơi nơi cảm hòa
Cảm minh thiên địa một nhà
Người người an lạc vượt qua muôn loài
Bình tâm học hỏi hoài hoài
Trong không mà có tận đài thanh cao
Cha con vẫn cảm ước ao !
Đạt ngày tái ngộ muôn màu hợp khuyinh
Tự do khai mở chơn tình
Thức hồn qui một con minh đại hồn
Lý kia sáng tỏ sanh tồn
Đêm đêm phát nguyện soi hồn cảm thông
Điễn lành chư Phật phá công
Giúp con mở trí cảm thông Cha Trời
Pháp luân thường chuyển giải rời
Những phần ô trực góp thời ý thanh
Bình tâm nhìn lại em anh
Vía hồn tái hội tương hành tương giao
Mỗi phần có thấp có cao
Đồng hành đồng tiến bước vào thiên môn
Giải bày tâm sự sanh tồn
Cùng chung khai triển cùng hòa thức tâm
Tham thiền nhập định mừng thầm
Cơ Trời sắp đặt chẳng làm chẳng sai
Đại đồng thế giới không hai
Ấn năn tu học tiến hoài không ngưng
Tâm thành cống hiến người dung
Cùng chung hưởng lạc cảm từng quang khai
Cộng đồng đóng góp thực tài
Vui nhiều khổ ít điễn oai thức hồn
Chẳng còn chết chóc nóng nôn
Bình tâm thực hiện giải còn si mê
Cha đi Cha lại trở về
Mong con tiến tới hương quê đại hồn./.

Thầy Tám

Tasmania, 14-01-1986

CHÂN KINH 33

*Kiên trì thanh tịnh tiến cân phân
Đòi đạo phân minh rõ tiến trình
Quy hội nhơn lành minh cảm giác
Trùng tu thanh tịnh xét phân minh*

”*Kiên trì thanh tịnh tiến cân phân*”:

Kiên trì như vậy trong thanh tịnh, “*tiến cân phân*”, lúc nào cũng đều đều, từ từ tiến như vậy.

“*Đòi đạo phân minh rõ tiến trình*”:

Đòi đạo chúng ta rõ ràng. Đòi là gì? Đòi là chỉ hướng ngoại thôi, cũng xưng là đạo cũng nhơn đạo mà hướng ngoại, quên bên trong. Đạo là bên trong phát triển tâm thức của chính mình, phát triển khoa học huyền bí trong nội tâm của mình. Phân minh rõ tiến trình, biết được sự tiến hóa mình đi đến đâu.

“*Quy hội nhơn lành minh cảm giác*”:

Càng tu như vậy hướng về thanh thì cái nhơn lành không có phá hoại, gom tụ lại thì minh cảm giác biết được cái đường đi của chính mình.

“*Trùng tu thanh tịnh xét phân minh*”:

Nhiều kiếp rồi bây giờ tiếp tục tu trong thanh tịnh, phán xét rõ ràng phân minh mọi sự việc. Đòi ra đòi, đạo ra đạo cho nó rất rõ rệt trật tự, thì luôn luôn hành triển triển miên không có gì phải trở ngại. Nhiều người đòi hiểu một chút, đạo hiểu một chút thì luôn luôn gặp phải trở ngại và cãi vã, không thông suốt.

Người tu nhờ gì? Nhờ pháp. Nhờ gì nữa? Nhờ hành. Có pháp thì phải hành, hành nó mới tiến tới thanh tịnh được, từ cái thanh tịnh nó mới phát sáng ra, quân bình lập lại trật tự. Tiến tới một là một, hai là hai, rất rõ rệt, như vậy chúng ta mới làm được nhiều việc. Còn mất quân bình thì không có làm được nhiều việc, không phân minh được việc gì hết, thì không có rõ ràng.

Làm việc gì phải có trật tự. Đòi, thấy là giả tạm nhưng mà cuộc sống của đòi phải có trật tự, vì sao? Đòi nó liên hệ với cả càn khôn vũ trụ, dùng nó đang hưởng ứng cuộc sống của Vũ Trụ Quang, thì phải tiến tới trật tự rõ rệt. Cuối cùng, khối óc của chúng ta phải thanh tịnh mới xét được mọi việc. Nhờ cái gì thanh tịnh? Nhờ hành pháp, nay chút mai chút hội tụ nhơn lành.

Nhơn tốt là hướng thượng mới có nhơn tốt. Trồng cái cây mà không có nguyên khí của càn khôn vũ trụ ban chiếu, cây đó làm sao tốt được, làm sao phát triển được? Nên nhiều yếu tố không phải đơn giản, kiên trì hành như vậy, những yếu tố sẽ hội tụ tốt và đem lại kết quả tốt. Sẽ sáng choang phân rõ mọi sự việc để ảnh hưởng những người kế tiếp, khối óc không phân minh, không rõ rệt thì làm việc gì cũng mất trật tự. Quên đầu quên đuôi, trật tự sáng suốt không có quên cái gì hết, vì việc gì đến là phải làm, giải quyết liền. Tiếp tục giải quyết như vậy trong trật tự thì có thể làm được nhiều việc, thay vì suy tư mà không làm được một việc gì hết!

Cho nên ở thế gian người ta thường thấy tôi tuổi già rồi không làm việc được, tại vì từ nhỏ không có trật tự, thì lớn nó mới uể oải, rồi con ma lười biếng nó xâm chiếm trong khối óc của chúng ta, rồi đâm ra chỉ biết than vãn và trách móc, không có biết sửa tâm để tiến hóa tới vô cùng. Người tu Vô Vi nó có lợi điểm, tất cả đều sẽ về không, mà trong không nữa mới thật sự là ánh sáng. Tu hoài tu mãi, kiên trì giữ như vậy mà tiến tới, thì luôn luôn cũng sáng, luôn luôn lúc nào nó cũng sáng trong xây dựng, chứ không có ý phá hoại. Không có ghen ghét, vì đi lên làm sao ghen ghét được, khối óc chúng ta thường trụ ánh sáng, bây giờ mất ánh sáng là bực lắm.

Cho nên đêm đêm phải tu, phải cố gắng thiền cho khối óc được quân bình, cơ tạng mới được sống yên. Khối óc mất quân bình là loạn xạ hết, cho nên người đời mở miệng, mình thấy người đó vị trí ở đâu. Nói năng không đàng hoàng, lo âu không chín chắn, lo những chuyện không phải của nó, mà nó cũng lo, chuyện của nó, nó bỏ rơi. Thì nó với con thú, khác ở chỗ nào? Con người nó khác hơn con thú, sáng suốt hơn, biết lo biết thực hiện trong trật tự. Còn con thú là tùy duyên thôi, gặp đâu bọ đó, gặp đâu chạy đó, không có trật tự như con người. Chúng ta đã mang xác làm người là có một cái trật tự uy nghi của Trời Đất đã ân ban hình thành tại mặt đất. Nó là một ánh sáng của mặt đất trong trật tự. Nếu làm người không có trật tự, thì mặt đất không có hòa bình, moi móc phá phách đủ chuyện không xây dựng được.

Ở thế gian này, chế độ nào cũng xưng là mình hay nhưng mà không biết sửa mình. Chế độ nào hay là biết sửa mình để ảnh hưởng người dân cùng tu cùng tiến thì cái xã hội đó mới đáng tin cậy. Còn cái xã hội cạnh tranh, đua đòi đủ thứ rốt cuộc mất tâm linh. Cái xã hội đó sẽ biến thành ma quỷ ác ôn và không có tiến triển được. Con người Trời Đất xây dựng có tâm linh, nhưng mà không biết tâm linh thì không khác gì con thú. Phải biết tâm linh, tâm linh là vô cùng. Hễ biết được tâm linh là có lối thoát, không biết tâm linh thì không có lối thoát.

Sân si là cái gì? Sân si phá hoại cơ tạng, cho nên bây giờ chúng ta giận một người nào, thì thần kinh khối óc chấn động rồi ren, vận hành trong cơ tạng không được điều hòa, rất dễ bị bệnh nan y, cũng như trong cái xứ giao thông không được thì dân làm sao tiến? Đầu tiên là phải giao thông, giao thông dễ dãi. Một người dân có quyền đóng góp cho chung, thì cái xã hội nó mới tốt, ngăn cản người dân là không có lối thoát. Giáo dục không rõ rệt, thì người dân chỉ có loạn xiết mà làm việc không có trật tự, gian manh không tốt, chế độ lấy gì có sự đóng góp của toàn dân. Có một chánh phủ, có một chế độ cũng do người dân mà thôi. Người dân đóng góp, xã hội đó mới mạnh, người dân không bằng lòng đóng góp xã hội đó sẽ yếu. Hường bổng lộc của dân phải tận tâm phục vụ trong trật tự đã hoạch định cho chung.

Cho nên con người có lập hiến, có hiến pháp. Lập hiến cơ tạng chúng ta có tim, gan, tỳ, phế, thận, khối óc, cái đó là lập hiến. Còn hiến pháp là phải thực hành đứng đắn, căn cứ những cái căn bản của Trời Đất, có âm có dương, có thanh có trọc. Hiểu được sự lợi, sự hại, phân minh, mới tạo thành một cơ cấu tốt đẹp cho quần sanh. Tu là điều chánh. Chánh trị là lấy cái chuyện chơn chánh của Trời Đất, lập lại quân bình cho chính mình kêu bằng một chánh trị gia. Sửa mình để tiến hóa, nhiên hậu ảnh hưởng quần sanh trong tinh thần phục vụ có thực chất. Không sửa mình bắt người ta làm chuyện này chuyện nọ là không đúng, cái đó là một cá nhân ảo ảnh, không phải một chế độ tốt lành.

Người tu hiểu mình, hiểu cơ tạng, cơ tạng chúng ta. Trật tự trong cơ tạng chúng ta có kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, có ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang đủ hết. Không có trật tự thì đâu thấy cái giá trị hiện hành của chính mình mà làm việc, chỉ chạy theo người ta. Kiếm đồng lương, mà kiếm ít thì lại nghĩ chuyện mưu mô lường gạt. Xã hội làm sao tốt được? Phải tu, là phải trở lại với chính mình, thấy sự cấu trúc từ siêu nhiên mà hình thành trật tự Trời Đất đã làm. Chúng ta chỉ tiếp tục phục vụ, trong trật tự là sẽ có kết quả tốt.

Trên hết là phải có sự giao thông. Con người cơ tạng huyết mạch giao thông không có điều hòa thì ăn nói không rõ rệt, và làm việc khó minh chánh lắm. Tại sao cần phải tu, tu sao lại cần phải hít nguyên khí của cả càn khôn vũ trụ? Lấy nguyên khí của cả càn khôn vũ trụ, mới lập lại trật tự trong cơ tạng của chúng ta có âm có dương, nó liên hệ với cả càn khôn vũ trụ, chớ không phải đơn giản đâu. Thấy nó nhỏ, nhưng mà lớn, cho nên óc người vô cùng tận. Qua bao nhiêu kỳ giặc giã cũng do óc con người mà thôi. Biến chế khí giới, đặt ra chiến lược giết nhau.